

Sygn. akt I Ca 384/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Joanna Składowska

Sędziowie SO Iwona Podwójniak

SR del. Magdalena Kościarz

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2015 roku w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z wniosku: A. S. i M. T.

z udziałem: J. M. (1), A. C. i J. T.

o dział spadku

na skutek apelacji uczestnika postępowania J. M. (1)

od postanowienia Sądu Rejonowego w Wieluniu

z dnia 11 czerwca 2015 roku, sygnatura akt I Ns 172/12

postanawia:

I. zaskarżone postanowienie w punkcie 6 w ten tylko sposób zmienić, że obniżyć zasądzoną w nim kwotę z 18651 złotych do 16651 (szesnaście tysięcy sześćset pięćdziesiąt jeden) złotych;

II. umorzyć postępowanie apelacyjne w pozostałej części;

III. zwrócić uczestnikowi postępowania J. M. (1) z funduszy Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wieluniu połowę uiszczoną opłaty od apelacji tj. kwotę 500 (pięćset) złotych.

Sygn. akt I Ca 384/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 11 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy w Wieluniu w sprawie z wniosku M. T. i A. S. z udziałem J. M. (1), A. C. i J. T. stwierdził, że A. i J. małżonkowie M. nabyli z mocy prawa z dniem 4 listopada 1971 roku własność działki numer (...) o powierzchni 0,53 ha położonej w miejscowości B. (pkt 1), dokonał działu spadku po J. M. (1) zmarłym w dniu 22 sierpnia 1975 roku oraz po A. M. zmarłej w dniu 18 sierpnia 1989 roku w ten sposób, że przyznał na własność A. C. działkę numer (...) o powierzchni 0,51 ha położoną w B. I, działkę numer (...) o powierzchni 0,31 ha położoną w B. I, działkę numer (...) o powierzchni 1,73 ha położoną w B. I, działkę numer (...) o powierzchni 0,53 ha położoną w B. oraz działkę (...) o powierzchni 3,6973 ha położoną w R., tj. nieruchomości o łącznej wartości 148 540 zł, przyznał na własność J. M. (1) działkę numer (...) położoną w B. I o powierzchni 0,28 ha o wartości 256 280

zł oraz przyznał na współwłasność M. T. i A. S. działkę numer (...) położoną w R. o powierzchni 0,6583 ha o wartości 98 890 zł (pkt 2). Ponadto Sąd ustalił, że na budynek na działce (...) nakłady J. M. (1) wynoszą 43 728 zł, zaś nakłady J. M. (2) wynoszą 18 651 zł (pkt 3).

Dokonując rozliczeń Sąd zasądził od A. C. na rzecz M. T. i A. S. kwoty po 715 zł tytułem dopłaty (pkt 4). Ponadto Sąd zasądził na rzecz M. T. i A. S. tytułem dopłaty od J. M. (1) kwoty po 23 395,50 zł (pkt 5). Sąd zasądził również od J. M. (1) na rzecz A. C. tytułem dopłaty kwotę 18 651 zł (pkt 6). W punktach 7, 8, 9 i 10 Sąd rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Apelację złożył uczestnik postępowania J. M. (1).

Uczestnik zaskarżył postanowienie w punktach: 2 a, 3, 5 i 6, kwestionując wartość budynków, wielkość zasądzonych od niego dopłat oraz wysokość jego nakładów.

Uczestnik zarzucił naruszenie prawa materialnego, tj. przepisu art. 212 kc poprzez „naliczenie moich dopłat na rzecz innych zainteresowanych”, naruszenie prawa procesowego, tj. art. 686 kpc poprzez zawyżoną wartość budynków i niewłaściwe naliczenie nakładów na majątek spadkowy, zaniżenie jego nakładów na działkę zabudowaną nr (...) oraz niewłaściwe i błędne naliczenie nakładów i dopłat, brak rozliczenia podatków i ubezpieczeń. Zarzucił również naruszenie prawa procesowego, tj. przepisu art. 233 kpc poprzez niedopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa co do zawyżenia wartości budynków oraz wyceny nakładów budowlanych, co doprowadziło do ich zaniżenia, ponadto poprzez dowolną ocenę dowodów.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę postanowienia, odstąpienie od obciążania go dopłatami oraz kosztami w sprawie.

W uzasadnieniu apelujący podał, że wycena wartości budynków na działce (...) jest zawyżona, natomiast wycena jego nakładów dokonana przez biegłego nie mającego wiedzy budowlanej jest zaniżona. Przy prawidłowej opinii jego nakłady są tak wysokie, że nie powstałby w ogóle obowiązek płacenia przez niego dopłat. Ponadto – pomimo zgłoszenia i wykazania – Sąd nie dokonał rozliczenia podatków i ubezpieczeń obciążających majątek spadkowy, które on płacił w latach 1978-2014.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 2 grudnia 2015 roku uczestnik postępowania J. M. (1) wskazał, że jego pretensje dotyczą rozliczenia z uczestniczką A. C., spadkobierczynią jego brata J. M. (2) – z racji nakładów na naniesienia na działce siedliskowej i wydatków z tytułu podatków i ubezpieczeń. Jego pretensje nie dotyczą natomiast rozliczeń z siostrami M. T. i A. S., które nie korzystały z działki siedliskowej.

W wyniku podjętych prób nakłonienia zainteresowanych do ugodowego zakończenia postępowania, uczestnicy J. M. (1) i A. C. uzgodnili, że dopłata od J. M. (1) na rzecz A. C. zostanie obniżona o 2 000 zł, tj. do kwoty 16 651 zł.

W pozostałym zakresie uczestnik postępowania J. M. (1) cofnął apelację.

Sąd Okręgowy zważył:

Wobec przebiegu posiedzenia apelacyjnego oraz – będących jego wynikiem – stanowisk procesowych, potrzeba merytorycznego odnoszenia się do zarzutów apelacji uczestnika całkowicie upadła.

Doszło bowiem do uzgodnienia pomiędzy zainteresowanymi – uczestnikiem J. M. (1) oraz uczestniczką A. C.. Uczestnicy ci zgodnie określili – drogą wzajemnych ustępstw – że dopłata od J. M. (1) na rzecz A. C. zostanie obniżona o 2 000 zł.

W tym zakresie zainteresowani zgodnie wnieśli o zmianę postanowienia. W wyniku zgodnego stanowiska, na zasadzie art. 13 § 2 kpc w zw. z art. 386 § 1 kpc Sąd Okręgowy postanowił zmienić rozstrzygnięcie zawarte w pkt 6.

zaskarżonego postanowienia poprzez obniżenie zasądzonej od uczestnika J. M. (1) na rzecz uczestniczki A. C. dopłaty z kwoty 18 651 zł do kwoty 16 651 zł.

W pozostałym zakresie – z uwagi na to, że uczestnik postępowania J. M. (1) cofnął apelację –postępowanie apelacyjne należało umorzyć, o czym orzeczono na podstawie art. 391 § 2 kpc.

Na zasadzie przepisu art. 79 ust. 1 pkt 3 c ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych dokonano zwrotu uczestnikowi J. M. (1) połowy uiszczonej opłaty od apelacji, a to wobec uznania, że sprawa w istocie rzeczy zakończyła się „zawarciem ugody sądowej”.